

49de Møde.

Fredag den 1. Februar Kl. 1 1/2.

Formanden: Udvalget angaaende Forslag til Lov om Folkeregistre har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

Ved Skrivelser af Gaars Dato meddeler Finansministeren, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om midlertidige Toldforhøjelser m. m. og

Forslag til Lov om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer.

7de Medlem for 6te Kreds (*Gisselbæk*) har meddelt, at han ønsker at udtræde af Udvalget angaaende *Forslag til Lov om Banker*.

Dette kan kun ske med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse herimod eller imod, at Valg af et nyt Medlem til det nævnte Udvalg foretages allerede i indeværende Møde, betragter jeg Tingets Samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Til at indtræde i det nævnte Udvalg i Stedet for 7de Medlem for 6te Kreds (*Gisselbæk*) valgtes: 15de Medlem for 5te Kreds (*Karberg*).

Formanden: Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret*, som i en paa alle væsentlige Punkter med det her foreliggende Lovforslag ligelydende Skikkelse rimeligvis i den nærmeste Fremtid vil

blive søgt gennemført i vore Nabolande Sverige og Norge. Herved tilsigtes der tilvejebragt en ensartet Indfødsretslovgivning i de skandinaviske Lande. Om Indfødsretslovgivningens Historie i de 3 Lande og selve dette Lovforslags Forhistorie er der gjort udførligt Rede i Bemærkningerne til Lovforslaget. Der er derfor ikke for mig nogen Anledning til her at komme nærmere ind derpaa. Kun skal jeg sige, at Lovforslaget er udarbejdet af et sagkyndigt Udvalg, i hvilket alle 3 Lande har været repræsenteret. De førte Forhandlinger afsluttedes her i København i November Maa-ned 1921, og der blev afgivet en Betænkning, som er omdelt til den høje Rigsdags Medlemmer. Resultatet af disse Forhandlinger blev et Lovudkast, hvis Affattelse paa forskellige, om end mindre væsentlige, Punkter havde forskellig Ordlyd for de 3 Landes Vedkommende. Disse Afgivelser gjaldt ikke Hovedpunkter i Udkastet, men sekundære Spørgsmaal, og efter at det svenske Udkast havde været Genstand for Overvejelser baade indenfor Regeringen og i Lagraadet, blev det fremsat for den svenske Rigsdag ved en kongelig Proposition af 26. Januar 1923. Forslaget naaede imidlertid ikke igennem Rigsdagen, idet det forkastedes i Førstekammeret, hvorved det bortfaldt. Det norske Udkast blev med mindre væsentlige Ændringer forelagt for Stortinget ved en kongelig Proposition af 31. Marts 1922; men Odelstinget besluttede efter en Henstilling fra Justitskomiteen at stille Sagen i Bero, væsentlig foranlediget ved Uenighed om Spørgsmaalet: Afgørelsen af gifte Kvinders Statsborgerret, et Spørgsmaal, som ogsaa ved Forhandlingerne i Sverige havde trængt sig stærkt i Forgrunden. Spørgsmaalet om gifte Kvinders Statsborgerret var i det hele taget paa det Tidspunkt ret stærkt fremme i den offentlige Forhandling baade i England og i Amerikas Forenede Stater, og under Hensyn til de Vanskeligheder, som Forslaget havde mødt i den svenske Rigsdag saavel som i det norske Storting, fandt den danske Regering det rigtigt foreløbig at indtage en afventende Holdning med Hensyn til dette Spørgsmaal. Imidlertid er der et levende Ønske, særlig i Sverige, om, at man paa dette Punkt maa naa til en fælles Lovgiv-